

OLVASSUNK E. P.-T!

PÁRATLAN OLDAL - LXIV. évfolyam, 8. szám, 2020. február 21.

„Pünkösöd hétfőn egy levegővételen belül a következő három mondatot hallottam: (aggódva, tárgyyszerűen)

Súlyos probléma a cigányság, szaporodnak nagyon: (eltűnődve, mintegy a megoldást keresve). Bár azt mondják, hamarabb meg is halnak; (hirtelen az órájára néz). Jesszusom mennünk kell, lekéssük a déli misét.

Nyilván, ahogy én nem, önök sem hisznek a fülüknek. Pedig kéne, és utána értelmezni is, hogy mi történt.

Nem a kereszténység (konkrétan a katolicizmus) mai állapotának jellemzésére kívánna ez kifutni, bár az is megérne egy misét.

Megint a közmegegyezés hiányánál vagyunk, a közös alaponál, amelyet óvni kellene, mert ha elveszítjük (mi, az ország), nem marad semmink. Ebbe munkát kell beletenni, (különben) pillanat alatt a semmiben vagyunk.”

Nos, a munka bele lesz téve. Jön a nemzeti konzultáció, s „a jogos és kötelező, mondjuk éppen a kereszténységen és az Emberi jogok egyetemes nyilatkozatán alapuló fölháborodásunk” – egyszeribe semmivé foszlik.

(2011. Esterházy Péter: *Az olvasó országa*, Magvető, 2018., 316–317. o.)